

ת"פ 53134/01/17 - מדינת ישראל נגד נירית קצר, עזיז ברוך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 53134-01-17 מדינת ישראל נ' קצר ואח'

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

המאשימה:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד מורן אפרים

נגד

הנאשמים:

1. נירית קצר

ע"י ב"כ עו"ד רונה שוורץ

2. עזיז ברוך

ע"י ב"כ עו"ד הדר שריר

החלטה

ההגנה ביקשה לקבל לעיונה את הנוהל המשטרתי המלא בעניין חיפוש בחומר מחשב בהסכמה, שלא על בסיס צו שיפוטי. המאשימה מתנגדת לכך.

במסגרת שמיעת הראיות בתיק זה, עלה כי היחידה החוקרת עיינה במכשיר הטלפון של הנאשמת 1 (עדותו של מפקח אמיתי כהן מיום 25/10/2017). במהלך חקירתו הנגדית, עומת קצין החקירות עם הוראת שעה של חטיבת החקירות במשטרת ישראל, לגבי חיפוש בחומר מחשב שלא על בסיס צו שיפוטי. מדובר במסמך אשר הועבר לידי ההגנה על ידי הסנגוריה הצבאית, זאת לאחר שנמסר על ידי התביעה הצבאית במסגרת תיק ע/24/15 רב"ט ברק סיגאווי (הפרוטוקול הוגש על ידי ההגנה). המסמך שהוצג, וכותרתו "חיפוש בחומר מחשב בהסכמה ושלא על בסיס צו שיפוטי", אשר הוצא על ידי האגף לחקירות ולמודיעין במשטרת ישראל (להלן: "המסמך"), הושחר בחלקו בטרם הועבר לעיון הסנגוריה הצבאית. למעשה, ב"כ הנאשמים עותרות לקבלת המסמך במלואו.

המאשימה טענה כי מדובר בהנחיה שאינה רלוונטית לסוגיה הנידונה בתיק זה, וכן כי מדובר בהנחיה פנימית (בשונה מנוהל) הנמצאת בשלבי גיבוש, ומכאן שאין להציג בפני ב"כ הנאשמים.

אין בידי לקבל את טיעוני המאשימה. ראשית, בהתחשב בקו ההגנה שנפרש בפני במהלך הדיונים, מדובר בסוגיה המהווה חלק בלתי נפרד מהגנת הנאשמים, ומכאן שוודאי ניתן לראות את רלוונטיות המסמך המבוקש. לא ירדתי לסוף דעתה של המאשימה אשר טענה, בין היתר, כי "**העובדה שהסנגוריה הציבורית מחזיקה בפועל בהנחיה זו, איננה הופכת את החזקתה או השימוש בה לחוקית או מותרת (לסנגוריה)**" (סעיף 3 בתגובת המאשימה מיום 14/11/2017). קשה להלום כיצד רשות תביעה אחת העבירה את ההנחיה לצוות ההגנה, ורשות תביעה אחרת טענה, גם אם במרומז, כי מדובר בהחזקת מסמך באופן המנוגד לדין.

גם בחינה מהותית של המסמך מעלה, כי מדובר בנוהל עבודה הרלוונטי במועד החקירה, וניתן בהחלט להבין מדוע ההגנה מבקשת לעיין בו לשם ביסוס טיעוניה. התייחסות המאשימה לכך שמסמך זה משקף מדיניות המצויה בשלבי גיבוש, אינה רלוונטית לשאלת הנוהל החל בעת חקירת המקרה הנדון. (יצוין כי המאשימה לא צירפה את הפסיקה אליה הפנתה בדבר אי פרסום נהלי עבודה פנימיים, פסיקה אשר אינה מצויה במאגרים משפטיים).

על אף פניית בית המשפט אל המאשימה בשאלה מהו הנזק שייגרם ככל שתיחשף ההנחיה במלואה, לא הוצג כל טיעון בסוגיה זו. יצוין כי עיון באותה הנחיה, לרבות בחלק אשר לא נחשף בפני הסנגוריה הצבאית, אינו מעלה כל נזק מסתבר אפשרי, דוגמת פגיעה בפעולות חקירה.

בהיעדר נימוק לפגיעה כלשהי שיש בה להוות שיקול כנגד חשיפת ההנחיה, ונוכח הרלוונטיות שלה לטיעוני ההגנה, אני מורה למאשימה להעביר את המסמך במלואו לידי ב"כ הנאשמים (ראו ת"פ (מחוזי ב"ש) 50074-03-13 **מדינת ישראל נ' ישראל אדגה** (18.5.14)).

יודגש, כי אין בהחלטה זו כדי להעיד על המשקל שיינתן לטיעוני הגנה כלשהם, אשר יתבססו על המפורט במסמך.

המזכירות תעביר עותק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד טבת תשע"ח, 11 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.